ZBULIMI
I SHTATË EPOKAVE KISHTARE

KAPITULLI 6
EPOKA KISHTARE E TIATIRËS

Zbulesa 2, 18 - 29

"Edhe engjëllit të Kishës në Tiatirë shkruaji: Kështu thotë Biri i Hyjit - Ai që ka sytë si flaka e zjarrit edhe këmbët në përngjasim të bronzit të lëmuar.

I di veprat e tua, dashurinë, fenë, shërbesën dhe qëndresën tënde - edhe veprat e tua të fundit më të shumta se të parat.

Por kam diçka kundër teje: e duron Jezabelën - një grua që thotë për vete se është profeteshë - të mësojë dhe të gënjejë shërbëtorët e mi që të bëjnë fëlligështi dhe të hanë mish të kushtuar idhujve.

Unë i dhashë kohë të kthehet, por ajo nuk do të kthehet nga lavirësia e saj.

Ja, po e hedh në shtratin e lëngimit, edhe fëlligështarët e saj në vështirësi të madhe, në qoftë se nuk kthehen prej veprave të saj.

Fëmijët e saj do t'i ndëshkoj me vdekje dhe të gjitha kishat do ta dinë: unë jam ai që shqyrton veshkat dhe zemrat - secilin prej jush do ta shpërblej sipas veprave të tij.

Juve ju them, dhe të tjerëve në Tiatirëqë nuk e ndiqni këtë mësim dhe kështu nuk i njohët të quajturat thellësi të Satanit,si veç o thirin,ju them: Nuk ju vë tjetër barë,

por atë që keni: mbajeni mirë derisa të vij.

Ngadhënjyesit, atij që deri në fund do t'i kryejë veprat e mia unë do t'i jap pushtet mbi paganë,

dhe do të sundojë mbi ta me skeptër hekuri dhe do t'i thyejë porsi enë argjilore,

ashtu sikurse edhe vetë e mora pushtetin prej Atit tim. Dhe do t'ia jap Yllin e Dritës.

Kush ka veshë, le të dëgjojë çka Shpirti Shenjt u thotë kishave!"

TIATIRËS

Qyteti i Tiatirës ishte me vëmendje më pak të vlefshme historike nga të gjitha shtatë qytetet e Zbulesës. Ajo është e vendosur në kufirin e Misionit dhe Ionia. Ai ishte i rrethuar nga shumë lumenj, por ata ishin plot me llome. Tipar i tij ma lavdërues ishte se ajo ishte e mirë financiarisht për shkak të vëllazërive kolektive keramikës, shtavimi i lëkurave, vejës të pëlhurave, ngjyrosësve, prodhuesit e rrobave, etj. Nga kjo qendër erdhi Lidia, që ishte tregtare e purpurtë. Ajo ishte konvertuar e para në evangjelizimin Europian të Palit.

Pra, arsyeja që Fryma e zgjodhi këtë qytet është se ai tashmë përmban elementet shpirtërore për epokën e katërt që ishte për shkak të fesë së tij. Feja e madhe e Tiatirës ishte kremtimi i Apollonit Tyrimnaiosa e cila ishte e lidhur me kultin e festimit të perandorit. Apolloni ishte perëndia e diellit dhe i dyti në pushtet pas babait të tij Zeus. Ai ishte i njohur si "frenues i i së keqes", mbikëqyrës në ligjin fetar dhe shlyerjen (mjetet e pajtuesit fillimi dhe korrigjimin e keqbërjes apo fajin). Platoni ka thënë për të: "Ai shpjegon për njerëzit institucionin e tempujve, sakrificën dhe shërbimin për hyjnitë, përveç riteve që lidhen me vdekjen dhe jetën e përtejme." Mbi burrat janë ndarë njohuritë e tij të "së ardhmes" dhe "vullnetit të Atit" me anë të profetëve dhe orakujt e tij. Në Tiatirë këtë ritual e udhëheqte një nga profeteshat e cila u ul në një karrige trekëmbëshe dhe jepte mesazhe derisa ajo ishte në ekstazë.

Ishte e shquar si mbajtësja e kësaj feje. Fuqia e saj mbresëlënëse nuk është përfshirë ekskluzivisht në fushën e sekreteve, por vë në faktin se askush nuk mund të takojë vëllazërimin që ofrohen për njerëzit nëse nuk keni qenë pjesë e festimeve të tempullit Apollon. Kushdo që refuzoi të bashkohen festat idhujtare dhe orgiet e shthurura nuk kanë pasur qasje në këto shoqata të shekullit të parë. Për dikë që të jetë pjesë e jetës sociale dhe komerciale është dashur të jetë praktikuar idhujtarët pagan.

Më e vlefshme është me vlerë të përmendet shumë se emri Tiatirë do të thotë "grua

dominuese". Prandaj, këtë herë karakterizohet nga një forcë dominuese, një forcë që brutalisht sulmoi çdo gjë, përshkuar nga të gjithë dhe menaxhuar në mënyrë despote. Kështu, femra dominuese është mallkimi më i madh në botë. Njeriu më i zgjuar që bota ka parë ndonjëherë ishte Solomon, dhe ai tha:

"Hapa zemrën time të njohë, të hetojë dhe të kërkojë diturinë dhe të kuptuarit të njohë ligësinë e marrëzisë, marrëzisë dhe marrëzi gjej atë më të hidhur se vdekja për gratë, zemra e së cilës është kurth dhe rrjetet, dhe duart e së cilës janë pranga: Kush i pëlqen Perëndisë i shpëton asaj, por ajo do të kapur mëkatarin. Ja, këtë kam gjetur, thotë predikuesi, duke numëruar një për një për të gjetur shkakun e tyre; të cilat unë po kërkoj ende, por nuk e gjej. Një njeri në mesin e një mijë e gjeta; por një grua në mes gjithë atyre nuk e gjeta."

Predikuesi. 7, 25 - 28.

Pali i tha:

"Unë nuk lejoj që gruaja të mësojë, as të përdori pushtet."

Nga kopshti i Edenit e këtej gruaja vazhdimisht dhe me sukses u përpoq për të marrë kontrollin e njeriut e cila është edhe sot, kjo është një botë ku një grua është një perëndeshë e Amerikës. Si epokë e parë apo Efesi është karakterizuar nga idhulli i femrës që ra nga qielli (mos harroni, krahët e saj ishin bërë prej hekuri), kështu që fuqia e saj është rritur deri sa fitoi autoritet absolut, autoriteti i tillë është dëmtuar nga temperamenti i saj i hekurt.

Pra, gruaja nuk është e vendosur të ketë një prirje hekuri. Ajo, sipas Shkrimit të Shenjtë, duhet të jetë e nënshtruar ndaj burit. Për urdhëresën ndaj saj. Gruaja e cila është me të vërtetë një grua. Nuk është një këmbësore. Jo një mashkull i vërtetë e bën një grua sundimtare. Por ajo do të dojë të jenë nën autoritetin dhe jo të sundojë mbi njeriun, sepse ai e drejton shtëpinë. Nëse prishet imazhi që Perëndia e bëri për të, ajo është zvetënuar. Çdo mashkull që ju lejon autoritetin gruas e marrë dhe e ka thyer edhe atë imazh dhe ai është i çoroditur. Për këtë arsye, një grua nuk mund të vesh veshje për meshkuj e as ti shkurtojë flokët e saj. Ajo nuk duhet të veshin veshjen e burrave dhe nuk është lejuar ti kenë qethur flokët e tyre. Të jesh grua dominuese është antikrishti, dhe kjo është fara e Kishës Katolike Romake, edhe pse ajo nuk mund të di se si forcë duhet ta mohojnë. Por, kur është fjala për Fjalët: "Qoftë Perëndia i vërtetë dhe fjala e secilit tjetër një gënjeshtër." Amen.

Le të kthehemi në fillim. Në krijimin origjinal fizik siç e njohim ne sot, Perëndia e ka bërë çdo gjë në çifte, meshkuj dhe femra. Kishte dy pula - gjel dhe pule. Kishte dy lopë, lopë dhe dem. Dhe kështu me radhë. Por, kur është fjala për një njeri, nuk ishte vetëm një. Ata nuk ishin një çift. Adami, u bë sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Ai ishte i biri i Zotit. Si Biri i Perëndisë ai nuk mund të joshet dhe të bie. Kjo do të ishte e pamundur. Pra, Perëndia e mori një efekt anësor i njeriut të jetë shkaktuar nga një rënie. Gruaja nuk u formua direkt nga dora e Perëndisë si një produkt i vërtetë të Perëndisë. Ajo është prodhuar nga njeriu. Dhe kur Perëndia ia dha për t'u kryer nga një njeri, ishte shumë e ndryshme nga femrat e tjera. Ai e kishte krijuar. Ajo mund të ketë qenë e keqinformuar. Asnjë femër tjetër në krijim nuk mund të jetë e pamoralshme, por femra e njeriut mund të prekë pothuajse çdo kohë.

Dhe kjo dobësi në Satanin e saj lejohet të josh me anë të gjarprit dhe gruaja solli në një pozitë shumë të veçantë përpara Perëndisë dhe Fjalës së Tij. Ajo është nga njëra anë lloji i gjërave vulgare, të pista dhe të urryera, por nga ana tjetër është lloji i të gjitha gjërave të pastra dhe të bukura, dhe të shenjtë si vazo të Frymës dhe të bekimeve të Perëndisë. Nga njëra anë ajo quhet kurvë që është i dehur me verën e saj të rënë në mëkat. E dyta quhet nusja e Krishtit. Nga njëra anë kjo quhet Misteri Babilonian, gjë e neveritshme para Perëndisë; por nga ana tjetër është quajtur Jerusalem i ri, nëna jonë. Nga njëra anë është aq e ndyrë dhe e keqe dhe epshor që menjëherë duhet ta hedhin në liqenin e zjarrit, si vendi i vetëm i përshtatshëm për të, dhe nga ana tjetër është ngritur deri në qiell, duke ndarë vetëm fronin e Perëndisë si i vetmi vend i denjë për një mbretëreshë të tillë.

Një në këtë epokë të kishës Tijatire ajo është e GRAVE dominuese. Ajo është Sekreti i Babylonit. Ajo është lavirja e madhe. Ajo është Jezebela profetesha false. PSE? Për shkak të drejtave të grave të bindur ndaj Zotit. Krishti është koka e saj. Ajo nuk ka fjalë të tjera. Epoka e tij, nuk ka mendime përveç, pa ndonjë udhëheqje tjetër përveç Tij. Por ajo që është për këtë kishë? Ai u lirua nga Fjala, shkatërrues të Biblës dhe ese të denjë

e të devotshëm. Ajo do të vrasë ata që do të predikojnë të vërtetën. Nuk ishte e mbretërive, princave dhe kombeve - të menaxhuar ushtritë dhe insiston se ajo është organi i vërtetë i Krishtit dhe se papët e saj Krishti i ka vënë guvernatorë. Dreqin e kishte joshur plotësisht ndërsa ajo nga ana e tyre nuk u bë joshëse e të tjerëve. Ajo është nusja e djallit dhe ka prodhuar fenë e tij të kopilave.

Përkisnin epokave të errët. U grabit dhe shkatërroi më shumë se nëntëqind vjet. Ajo vrau artet, shkatërroi shkencat, nuk pati prodhuar asgjë, por vdekjen derisa drita e së vërtetës nuk është zhdukur pothuajse tërësisht dhe vetëm dritëz bëri prej dritës. Naftës dhe vera janë pothuajse duke pushuar të rrjedhin, apo edhe të dominuar mbretëritë e botës dhe kërkoi që të gjithë njerëzit të ishin qytetarët e saj, është një grup i vogël i cili i përkiste Perëndisë dhe qytetaria e tyre është në qiell, dhe nuk ishte në gjendje për të shkatërruar ata. Perëndia kishte mbajtur kopenë e tij të vogël, ata nuk mund të shkatërrohen. Kjo është Kisha e Romës e cila ishte pagane dhe e keqe si Mbretëresha Athaliah që u përpoq për të shkatërruar tërë pasardhësit mbretërorë dhe pothuajse arriti, por Zoti PATI RUAJTUR NJË, dhe nga ai rrodhi një tjetër besnik. Kështu Perëndia pati ruajtur një tufë të vogël në atë natë të gjatë të errët dhe të së vërtetës së tyre ka qëndruar në fund deri me Luterin.

Çdokush që e njeh ,asgjë në të gjitha në lidhje me Kishën Katolike Romake dhe formën e saj të kremtimit ,të mos thonë se pse Fryma e zgjodhi këtë qytet për të përfaqësuar kishën e Tiatirës në Mesjetë. Ajo është atje, e drejtë para syve tanë.

EPOKA

Epoka Tijatire zgjati më shumë prej të gjithë epokave, rreth 900 vjet, nga 606 e deri në 1520.

LAJMËTARI

Kisha ka qenë prej kohësh e ndarë në dy grupe, Perëndimore dhe Lindore. Çdo gjë tani dhe pastaj një reformim do të rritet në një ose dy pjesë dhe për pak kohë u zhvillua një segment i kishës në një marrëdhënie më të thellë me Zotin. Një njeri i tillë në Perëndim ishte Francis of Assisi. Disa kohëra me të vërtetë të suksesshme, puna e tij më në fund e pati fjetur hierarkinë e Romës. Peter Valdes nga Lyon, një tregtar i cili hoqi dorë nga jeta e tij laike, u bë shumë aktiv në shërbim të Zotit dhe shumë të tërhequr për të, por në punën e tij është penguar nga Papa e pat përndjekur. As grupet perëndimore dhe as lindore nuk janë në vetvete të ketë një njeri i cili mund të jetë kurrë një lajmëtar i këtij shekulli, kur shqyrtohen në dritën e Shkrimit. Megjithatë, nuk ishin dy njerëz në Ishujt Britanik, ministria e të cilit në Fjalë dhe me vepër nuk mund të dalë në testin e së vërtetës. Këto ishin Shën. Patrick dhe Shën. Kolumban. Shën. Kolumban është ai që është zgjedhur për të qenë i dërguari.

Ndërsa i Dërguari i epokës Tijatire është Shën. Kolumban, unë dua të rri mbi jetën e Shën. Patrick si një shembull për ne dhe gjithashtu për të sfiduar pohimin se Romake e quanin të Shenjtë Patrickun dhe se ai ishte një prej tyre, asgjë më shumë se Joana prej Orleane. Patrikut i lindi motra Shën. Martina Bonavern në një qytet të vogël në brigjet e lumit Clyde.

Një ditë, ndërsa dy motrat e tij ishin duke luajtur në buzë të bregut, piratët erdhën dhe rrëmbyen të gjithë, të tre. Askush nuk e di se ku shkuan motrat, por Patriku (emri i tij ishte Succat) u shit në Irlandën e Veriut. Puna e tij ishte për të mbajtur derra. Për të bërë këtë, ai i bënte dhe qentë të trajnuar. Qentë e tij ishin të trajnuar aq mirë sa shumë njerëz kanë ardhur nga larg dhe afër për të blerë ato. Në vetminë e tij ai u kthye te Perëndia dhe u ruajt.

Pastaj erdhi dëshira e zjarrtë për të shpëtuar dhe për t'u kthyer në shtëpi me prindërit e tij. Ai bëri një plan që është përdorur në masë të madhe në aftësinë e tij si trajner. Ai mësoi qentë që të të bien mbi të dhe të mbulojnë trupin e tij me kujdes dhe qentë nuk lëvizin deri sa ata nuk marin një urdhër prej tij. Kështu që një ditë, kur pronari i tij ka shitur disa nga qentë, Patriku i urdhëroi qentë, ku përveç qenve në fshehtësi bëri plan të hyjë dhe ai në barkë. Udhëheqësi i qenve, të cilën ai pastaj i dha një sinjal të fshehtë qentë ikën dhe nuk pranuan të vinin në barkë. Ndërsa mjeshtëri dhe blerësi u përpoqën për të kapur qentë, Patriku hipi në barkë dhe i pati sinjalizuar qentë për ta mbuluar atë. Si mund që Patrikun të mos e shohin, blerësi ka ngritur varkën dhe janë nisur në lundrim.

Pasi bindet se lundra është shumë larg për t'u kthyer, Patriku dha një tjetër sinjal

qenve të cilat janë stimuluar për të shkaktuar një bujë. Atëherë ai doli dhe i tha kapitenit se në qoftë se nuk e shkarkojnë në shtëpinë e tij ai do të të urdhëroj qentë për të vazhduar për të krijuar një shqetësim dhe do të marrë përsipër anijen.

Megjithatë, kapiteni ishte një i krishterë, dhe kur dëgjoi tregimin e djaloshit ai me kënaqësi e vuri në breg në shtëpinë e tij. Kur Patriku shkoi në shkollën e Biblës dhe u kthye në Irlandë, ku me anë të Fjalës dhe fuqinë e Perëndisë në shumë shenja dhe mrekulli fitoi për Zotin. Vetëm kurrë nuk shkoi në Romë, as Roma nuk e kishte vënë kurrë në shërbim. E vërteta është se kur Roma në fund për të fituar një terren në ishull dhe kur panë se kohën se kanë të përsosur, ata vranë mbi 100.000 të krishterë që kishin gjatë viteve që vijnë nga grupi fillestar që erdhi nën Zotin e Shën. Patrikut.

Rreth 60 vjet pas vdekjes së Shën Patrikut, në rrethin Donegal në Irlandën e Veriut, në familjen mbretërore të Fergus, ka lindur Kolumban. Ai u bë një njeri i shkëlqyer, studiues i përkushtuar, duke mësuar dhe memorizuar me shpejtësi të madhe Shkrimet. Perëndia ishte zë që e kishte thirrur për të qenë një misionar. Pasi dëgjoi zërin e Zotit, asgjë nuk mund ta ndalojë atë, dhe shërbimi i tij i mrekullueshëm që ka bërë ka shtyrë që shumë historianë për të shpallur atë të jetë një apostuj i ardhshëm. Shërbimi i tij ishte aq i madh me shenjat përcjellëse mbinatyrore që disa (sidomos studentët e Romës) mendonin se ata ishin përshkrime të ekzagjeruara.

Në një nga udhëtimet e tij misionare, kur po afrohej në një qytet të fortifikuar, në frontin pati hasur në një derë të mbyllur. Ai e ngriti zërin e tij në lutje që Perëndia do të ndërhyjë dhe do ti lejojë atij qasje për njerëzit në mënyrë për të predikuar. Por, ndërsa po lutej, magjistarët gjyqësor filluan të ngacmojë atë me zë të lartë. Ai pastaj filloi të këndojë një psalm. Si ai këndonte, Perëndia rriti volumin e zërit të tij sa u mbytën nga klithmat e njerëzve. Papritmas dera u bë e hapur në vetvete. Ai erdhi dhe predikonte shumë që dëshironin të ndëgjonin ungjillin e Zotit.

Në një rast tjetër, kur ai nuk mund të hyjë në një fshat, pasi ai u kthye për të lënë, biri i kryetarit papritmas u bë shumë i sëmurë, deri në vdekje. Ata shpejt kërkuan Shën. Kolumbanin dhe ai u kthye atje përsëri. Kur ai u lut me lutjen e besimit, djali u shërua menjëherë. Fshati u hap pas Ungjillit dhe ungjillizimit.

Ungjilli i pastër që predikoi Kolumban dhe kolegët e tij u zgjerua në të gjithë Skocinë, duke e kthyer atë te Perëndia. Ajo gjithashtu kaloji në Irlandë dhe në Evropën veriore. Mënyra e tij e përhapjes së Ungjillit ishte se ndoshta dymbëdhjetë burra shkuan në një zonë të re dhe me të vërtetë kanë për të ndërtuar një qytet të fokusuar në Ungjillin. Ndër këta dymbëdhjetë burra do të jenë marangozë, mësues, predikues, etj., të gjithë të përgatitur mrekullisht në Fjalën dhe jetë të shenjtë. Kjo është një koloni e vogël që ishte i kufizuar nga një mur. Së shpejti zona e kufizuar ishte e rrethuar nga studiuesit dhe familjet e tyre në shtëpitë e tyre të cilët kanë studiuar Fjalën dhe të përgatitur për të dalë dhe për të shërbyer Zotit si misionarë, udhëheqëst dhe predikuesit. Burrat janë lejuar të martohen edhe pse shumë prej tyre nuk janë martuar në mënyrë që të shërbejnë më mirë Perëndinë. Të tjerët janë të pavarur nga ndihma shtetërore dhe kështu e kanë shmangur politikën. Në vend të vazhdueshëm kanë sulmuar fetë e tjera e kanë mësuar të vërtetën, sepse ata besonin se ishte e vërteta armë e mjaftueshme për të arritur qëllimet që Perëndia kishte në mendje për ta. Ata ishin absolutisht të pavarur nga Roma.

Shën. Kolumban ishte themeluesi i shkollës së madhe të Biblës në ishull Hyju (nga bregu në jugperëndim të Skocisë). Kur ai shkoi atje ishulli ishte aq shterpë dhe shkëmbor që nuk mund të gjenerojë ushqim të mjaftueshëm për të gjithë ata. Por Kolumban në një dorë mbollën farën ndërsa në tjetrën kishte mbajtur në lutje. Sot ishulli është një nga më pjellorët në botë. Nga ishulli, u përqëndruar në Biblën, të dalë dijetarët e fortë e të talentuar me urtësinë dhe fuqinë e Perëndisë.

Kur kam lexuar historinë e këtij shërbëtori të madh të Perëndisë dhe punën e mrekullueshme që është bërë, pikëllohem në zemrën time, kur kam gjetur se fuqia, dëshirë e zjarrtë për të sjellë të gjithë njerëzit nën pushtetin e tij, dhe arriti në fund të këtë fusha të pandotur misionare dhe pashkatërruar të vërtetën siç mësohet te Kolumbani.

PËRSHËNDETJE

Zbulesa. 2, 18:

"Këto gjëra thotë Biri i Perëndisë, ai që ka sytë si flakë zjarri dhe këmbët e tij ishin si

një bronzi të lëmuar."

Shpallja e hyjnisë se Jezusi nuk është Biri i Perëndisë ishte në epokën e Tiatirës. Pasi, në ditët e trupit të tij, ishte i njohur si Biri i njeriut. Por, që nga atëherë e di se nuk u pa më sipas mishit. Ai nuk është Biri i njeriut, profeti i madh, i cili është dhe në vetvete mblodhi tërë profecinë. I vetëmlinduri është kthyer në gjirin e Atit. Tani ne e njohim Atë sipas fuqisë e ringjalljes. Ai është ringjallur dhe ka marrë fuqinë e tij dhe është mbi çdo gjë dhe mbi të gjitha për lëvdim të lavdisë së Tij. Lavdinë e tij Ai nuk do të ndajë me të tjerët. Udhëheqja e tij mbi kishën Ai nuk do të dorëzohet për çdo njeri.

Ai e shikon në dorë Tiatirën, dhe këtu ai sheh në atë qytet dhe në atë epokën e katërt që nderin që i takon Atij në ditën e dytë. Sytë e tij flakën me zjarrin e zemërimit dhe gjykimit, kur ai sheh Apollonin të nderuar si Biri i Perëndisë, kur Ai ishte vetëm i vetëmlinduri i Atit. Sa e tmerrshme duhet të jetë gjykimi i tij mbi fenë e epokës së Tiatirës, në të cilën anëtarët e kishës si shpëtimtar e bënin birit pagan e Perëndisë (Apollonit, bir i Zeusit), ngre një sundimtar njerëzor ndaj adhurimit, të mbështetur nga pushtetit. Sepse kjo është pikërisht ajo që ai e pa. Kisha Katolike Romake, zhytur plotësisht duke përlëvduar idhuj themelore për ritet e perëndisë së diellit (Apollon) kishte ngritur një njeri deri në hyjni e vërtetë (papa) përmes martesës së kishës me shtetin. Për Thomas Aquinas dhe Alverus Pelagius ka formuluar dhe deklaroi se: "Papa është për ata që e shohin me sy shpirtërore duket se ka qenë një njeri, por për Perëndinë autoriteti i tij nuk ka kufij. Ai mund të deklarojë të jetë e drejtë atë që ai dëshiron dhe mund të marr me vete të drejtat e tyre se si ajo vjen. Pë dyshim ky pushtet universal çon në përjashtimin e shpëtimit. Armiqtë e mëdhenj të kishës janë heretikë të cilët nuk duan të zgjedhën bindjen e së vërtetës."

"Ai është një ndërmjetës midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezus njeri (Biri i Perëndisë)."

Tim. 2, 5.

Papa Romak ka ndryshuar Fjalën. Kjo është bërë nga: "Një ndërmjetës midis Perëndisë dhe njeriut (jo burra)." Kështu që tani ai ndërmjetëson midis ndërmjetësit dhe njerëzve. Por nuk ka asnjë ndërmjetës tjetër përveç Birit. Papa shpall shpëtimin me anë të Kishës së Romës. Por nuk ka shpëtim përveçse nëpërmjet Birit të Perëndisë. Nuk është çudi që sytë u flakën në gjykim të zjarrtë. Nuk është çudi që këmbët janë si një bronz e madhe, ndërsa në këmbë të gatshëm të shkelin në pluhur dhe pluhur mbretëritë e liga e kësaj bote. Falë Zotit për ato këmbët e forta prej bronzi. Ata janë për ne që kanë kaluar nëpër gjykata. Ata tani janë themeli ynë për atë që ai fitoi. Ne qëndrojmë të identifikohemi në Të, Jezusin, Birin e Perëndisë.

Ajo është në këtë epokë që të dëshmojë rritjen e Muhamedanizmit, origjinës së Birit të Perëndisë, dhe urdhëroi vdekjen e të gjithë atyre që e quajnë veten të krishterë.

Ajo është gjithashtu pikërisht në këtë epokë të kishës së rreme duke sfiduar urdhrin e parë të Zotit të Plotfuqishëm dhe eci shpejt në shkelje të urdhrit të dytë, sepse Papa i kërkoi asaj për të vendosur Jezu Krishtin dhe për të festuar krijuar dhe imponuar një idhull në atë masë që do të thotë vdekja e atyre që refuzoi të vënë këtë ikonë të kishës. Vetëm në bazë të Perandoreshës Theodora, nga 842 deri në 867 vjet, janë vrarë mbi 100000 shenjtorë, sepse ato konsiderohen karaktere të pavlefshme.

Kjo epokë me siguri duhet të pendohet apo të humbasë të gjitha. Nuk qëndron Zoti i lavdisë, Perëndia, Perëndia, hodhi poshtë Fjalën e Tij, personi i tij e hodhi poshtë, por ai nuk mund të përmbysur duart dhe zemrat e njeriut. Disa e mohojnë Atë, por Ai mbetet besnik. "Mos ki frikë, o tufë e vogël, sepse Atit tuaj i pëlqeu t'ju japë mbretërinë. Dhe kur të vijë fundi unë do të ju shpaguaj, gjykimi është i imi, unë do të ju shpaguaj," thotë Zoti.

LAVDËRATË

Zbulesa. 2, 19:

"Unë njoh veprat e tua, dhe dashurinë, dhe shërbimin, dhe besimi, dhe durimin tënd, dhe veprat e tua, dhe i fundit, i cili është më shumë se i pari."

Këtu përsëri gjejmë të njëjtat vërejtje hyrëse. "Unë njoh veprat e tua." Unë jam Biri i Perëndisë i tha: "Ne besojmë se për shkak të vet veprave." Ai vuri theksin në veprat e Tij kur ishte në tokë. Veprat që kishin qenë të caktuar nga Perëndia për të frymëzuar besimin në Të. Kjo ishte një pjesë e madhe e shërbesës së Tij.

Fryma e Tij e Shenjtë në apostulli Pal tha:

"Ne në fakt jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për veprat e mira që Perëndia pati përcaktuar që ne të ecim në to."

Efesianëve. 2, 10.

Këto vepra ishin për të frymëzuar besimin tek Ai, sepse ata kishin për të treguar atë marrëdhënie me Të që Pali që e përshkroi si "të krijuar në Të".

Kështu, punimet nuk do të marrin vendin e besimit në Perëndinë për shpëtimin tonë. Por punimet do të tregojnë besimin tashmë të vendosur në të. Veprat e mira nuk do t'ju shpëtojë, por kjo do të rezultojë nga një jetë e ruajtur si fruta për Zotin. Unë besoj në vepra të mira. Edhe në qoftë se një njeri është i shpëtuar, ai duhet të bëjë vepra të mira dhe të bëjë më të mirën që mundet. Ajo që është e tmerrshme në sytë e popullit e të Perëndisë për të bërë vepra të këqija, atëherë thonë se ata janë duke bërë vullnetin e Perëndisë. Atë vetëm e bënë peshkopët dhe papa dhe hierarkija e Romës. Ata kishin vrarë, gjymtuan, dhe kishin bërë të gjitha llojet e së keqes në emër të Zotit. Ata jetonin jetë vetëm nga e kundërta me atë që mëson Fjala. Atë ditë e keqe ata besimtarë të vërtetë si një llambë që ndriçon në një vend të errët si ata vazhdimisht bënë vepra të mira, si u kthyen të bekuar, dhe nga e vërteta për adhurimin e Perëndisë, të shprehur edhe pse shumë kanë vdekur për të.

Në këtë varg Ai nderon fëmijët e Tij, sepse ata jetonin jetë të ndryshuar. Veprat e tyre dëshmuan një Frymë të re brenda. Njerëzit kishin parë veprat e tyre të mira dhe përlëvdonin Perëndinë. Po, me të vërtetë, në qoftë se ju jeni një i krishterë që ju do të bëni atë që është e drejtë. Veprat e tua do të tregojë që zemra juaj është e drejtë. Dhe kjo nuk do të jetë diçka që ju me faza për vehte do të bëjë vullnetin e tij, kur unë nuk mund të shoh askënd, por Perëndinë, dhe ju do të bëni vullnetin e tij, edhe në qoftë se kushton jetën tuaj.

"Unë e di dashurinë tuaj, shërbim, besim dhe durim." Ju do të vëreni se dashuria e tyre është vendosur në mesin e "veprave" dhe "shërbim". Dhe ky është vendi i duhur për të, sepse pa dashuri veprat tona nuk pranohen përpara Perëndisë dhe as nuk është e shërbimit tonë. Pali kur flet për Korintasit tha: "Pa dashuri, nuk jam asgjë, dhe çdo gjë që unë bëj është e padobishme nëse nuk është bërë në dashuri." Kështu që ju mund të shihni të drejtë këtu që këta besimtarë nuk kanë qenë në atë të besimit nikolait të cilat llogariten për veprat penale si një mjet për shpëtim apo se ata admirojnë. Ata e bënë punën e tyre nga dashuria e Perëndisë që është derdhur në zemrat e tyre nga Fryma e Shenjtë. Kjo është një dashuri në zemrat e tyre që ka qenë dashuria e Perëndisë për Tij. Jezusi tha: "Nga kjo do ta dinë se jeni dishepujt e mi, që të doni njëri-tjetrin." Paganët që panë jetën e të krishterëve të hershëm thanë: "Shiko se si ata e duan njëri-tjetrin." Gjoni tha:

"Kushdo që do, ka lindur nga Perëndia."

Gjoni. 4, 7.

Unë dua të jap një paralajmërim të drejtë këtu. Sa për ditët e fundit tregon se për shkak të paligjshmërisë përforcohet dashuria e ftohtë. Në Laodicean, apo epoka e kaluar, vetë-dashuri dhe do ketë dashuria për gjërat materiale të marrë vendin e dashurisë së vërtetë të Zotit. Ne kemi nevojë për të mbajtur fuqinë larg mëkatit në këto ditë të fundit. Pra, shumë ngurtësuar kështu për shkak se ata nuk e kuptojnë efektin e këtij shpirti të kaluar. Është koha për të marrë më afër Zotin dhe për të lejuar atë për të mbushur jetën tonë me dashurinë e Tij dhe ne ndjejm ftohtësinë e kishës së ditëve të fundit dhe të refuzojë të vërtetën se vetëm Zoti mund të na ndihmojë.

Në ato vite të errëta dhe të tmerrshme hardhia e vërtetë mbajti dashurinë e saj për Perëndinë dhe dashurinë vëllazërore. Perëndia ka paguar për këtë çmim.

"Unë e di shërbimin tuaj." Jezusi tha: "Më i madh i të gjitha shërbimeve është shërbimi për të gjithë." Një njeri i urtë ka komentuar këto fjalë. Këtu është ajo që ai tha: "Vetëm historia do të provojë të vërtetën e këtyre akuzave." Burri kishte të drejtë. Të gjithë njerëzit me të vërtetë e madhe historike u bënë shërbëtorë. Ata që janë të nevojshme për t'u përdorur, ata që janë të shtypur, atyre që kanë kërkuar të jetë gjithmonë në ballë, zhytur në turp. Të pasurit janë vetë të dënuar nga Perëndia, kur ata nuk janë duke përdorur si duhet pasurinë e tyre. Por shikoni në historinë dhe ju do të gjeni se me të vërtetë të mëdhej ishin ata që i kanë shërbyer të tjerëve. Historia nuk mund të brohorasë ata për të cilët është bërë shumë, por ajo gjithnjë do të kremtoj ato që bënë shumë për të tjerët.

Tani le të zbatohet ajo te vetëvetja. Si erdhi Biri i njeriut jo për t'i shërbyer, por për të

shërbyer, kështu që ne duhet të ndjekin këtë shembull. Ju shikoni atë si përul vehten para apostujve dhe lan këmbët e tyre të lodhur dhe të pista. Ai tha: "Ju nuk e kuptoni tani se çfarë unë jam duke bërë, por më vonë ju do të dini, por ju mund të shihni se unë bëj, edhe ju duhet të bëni." Ai u bë një shërbëtor të Perëndisë, mund të ngrejë atë në lartësitë më të larta. Dhe një ditë në oborrin e shenjtorëve, ne do të dëgjojmë Atë duke thënë: *"Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik, gëzimin tim e të Zotit."* Është e vështirë që të jeshë gjithmonë një shërbëtor. Por, ata që japin dhe janë shpenzuar për të tjerët një ditë do të ulen me Të në fronin e tij. Ajo do të jetë e vlefshme. "Ne jemi duke punuar për Zotin, nga lindja në perëndim, le të flasim për të gjithë dashurinë e Tij të mrekullueshme dhe kujdes, dhe kur të gjithë të mirat e jetës është e gjatë dhe puna jonë ka përfunduar në tokë, dhe kur është një thirrje , unë do të jemë atje."

"Unë e di besimin tuaj." Prandaj, ai nuk thotë këtu ashtu siç është thënë te kisha në Pergamon: "Ju jeni duke mbajtur besimin tim." Ai nuk po flet për besimin e tij, por i njeh ata për besnikërinë e tyre. Dhe ndërsa me sa duket, gjithashtu përmend 'rezistencën' e tyre. Kështu, besnikëria dhe rezistenca shkojnë së bashku.

Në fakt, stabiliteti është rezultat i besnikërisë për shkak Jakobi. 1, 3 thotë:

"Duke e ditur se prova e fesë suaj lind qëndrueshmërinë."

Nuk ka absolutisht asnjë mënyrë tjetër që të fitojnë rezistencën. Ajo duhet të vijë në tundimin e besimit tonë.

Romakëve. 5, 3:

"Shtrëngimi prodhon durim."

Në Jakobi. 1, 4 tregon se sa shumë Perëndia vlerëson këtë durimin tonë:

"Por le ta kërkojë punën e saj të përsosur, që të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë defekt."

Vullneti i Perëndisë për ne është përkryerje. Dhe kjo është përsosja e rezistencës - duke pritur në Perëndinë dhe duke pritur për Perëndinë. Ky është procesi i zhvillimit të karakterit. Sa e lartë është njohja e Perëndisë dhënë në këtë epokë të shenjtë e të errët. Kryer vazhdueshëm, si qengja në kasaphanë, dashuri, besnikëri u shërbenin Perëndisë. Kjo është e gjitha që kam kërkuar nga jeta, vetëm shërbim të tyre Zotit. Sa e madhe do të ishte shpërblimi i tyre.

"Unë njoh veprat e tua, dhe i fundit, i cili është më shumë se i pari."

Kjo sigurisht që është e jashtëzakonshme. Si errësira Jetëgjatësia në rritje, siç është lista e dëshmorëve nga dita që të zgjasin një ditë, ata janë të gjithë duke punuar më shumë, janë shërbyer gjithnjë dhe besimi i tyre është rritur. Sa tragjike ishte se në dashuri epoka e Efesit kishte zbehur. Unë në fakt nuk kam thënë asgjë në lidhje me rritjen e përkushtimit e dashurisë në epokat e tjera, por në këtë epokë të, në të errët të tyre të fundit, të shërbejë edhe më shumë. Cili është mësimi. Nuk ka të ndalur këtë shërbim dashamirës të dashurisë për Zotin, por ajo është në rritje. Kjo është një sekret. Le të armiku të përpiqen për të parandaluar të shërbimit tonë ndaj Zotit - përgjigja jonë është rritur me shërbim. Kur u zbeha duke qarë nga frika, se është koha për të thirrur për fitoren.

"Unë njoh veprat e tua, dhe i fundit, i cili është më shumë se i pari."

Pra, siç kemi thënë, kjo është një kohë e quajtur epokë të errët, sepse ajo ishte me të vërtetë periudha më e errët e të gjithë historisë. Kjo ishte një kohë kur Papa Innocent III i cili pohoi se ai ishte "famullitar i Krishtit - sundimtar suprem i kishës dhe botës", nisur nga inkuizicioni që ishte nën drejtimin e tij ka derdhur më shumë gjak se sa në çdo kohë tjetër të reformimit. Kjo ishte epoka e pornografisë, sundimi i prostitutave. Sergji III kishte mësuese dhe e kishte "mbushur korin e papës me dashnorët dhe bijve kopila dhe e ktheu pallatin e papës në një shpellë kusarësh". Anastasius III ishte mbytur për vdekje nga Marozia i cili ishte mësuese e Sergjit. Gjoni XI me Marocijinë pati djalin e paligjshëm. Gjoni XII ishte nipi i Marocijinës, dhe ai ka "përdhunuar gra të veja dhe vajzat e tjera dhe gjatë aktit të tradhtisë bashkëshortore, ishte i vrarë nga burri i tërbuar e një gruaje." Është se koha e skizmës papa sepse dy linja të papës (ai i cili sundoi nga Avignon dhe tjetri nga Roma), ishin të mallkuar dhe luftuan njëri-tjetrin. Këto papë nuk ishin vetëm fajtor për akte seksuale imorale (ishin baballarët e fëmijëve jo legjitim, praktikohet sodomi etj.), por ishin fajtorë për shitjen e shërbesën e shenjtëruar të atyre që ofrojnë më shumë.

Kjo ishte një kohë kur drita shkëlqeu me një intensitet shumë të dobët, megjithatë,

një pjesë të vogël të besimtarëve kishte punuar me zjarr si drita në rritje deri në drejtim në fund të kohës duke u përpjekur për reformën. Përpjekjet e tyre ishin aq të sinqertë që hapi rrugën Reformimit të ardhshëm. Prandaj, siç thotë Fjala shqetësuese për atë epokë, "juaj e fundit (fundi i periudhës) punon më shumë se i pari."

Fjala Tiatirë ka kuptime të ndryshme në mesin e të cilave është "sakrificë të vazhdueshme". Shumë besonin se kjo profeci ishte në lidhje me shërbimin e meshës, e cila vazhdimisht prezanton sakrificën e Krishtit. Kjo është një ide e shkëlqyer, por ajo gjithashtu do të mund të thotë sakrificë të vazhdueshme në jetën dhe përpjekjet e besimtarëve të vërtetë të Zotit.

Sigurisht, këta këshilla ishin në vetvete, Tijatira e mbushur me Frymën e Shenjtë dhe besim, e krijuar për vepra të mira, duke treguar lavdë Atij, ajo kujdesej për jetën, por me kënaqësi duke u dhënë i tërë si një sakrificë të këndshme për Zotin.

QORTIMI

Zbulesa. 2, 20:

"Por kam diçka kundër teje, sepse ju lejoni (tolerojmë) atë grua Jezebelën, atë që e quan veten profeteshë, të mësojë dhe t'i mashtrojë shërbëtorët e mi që të kurvërojnë dhe të hanë gjërat e flijiuara idhujve."

Kështu, me këtë varg që unë dua të të marrë për vargun 23 dhe të shohim provat e një të vërtete të madhe gjatë gjithë kohës duke folur në vëmendjen tuaj. "Dhe fëmijët e saj do t'i vras me vdekje. Dhe të gjitha kishat do të njohin se unë jam ai që shqyrton veshkat dhe zemrat." Unë kam qenë duke thënë se nuk janë në fakt dy kisha, por Fryma foli prej tyre në çdo kohë si të ishin një. Këtu thuhet qartë se ka kisha dhe siç u tha qartë se disa prej këtyre kishave shumë qartë nuk e dinë se Ai është që heton mendjet dhe zemrat. Ai do të provojë se kjo është kështu. Pra, ajo që kisha do të jenë ata që nuk e dinë këtë të vërtetë? Natyrisht, ky është grupi i hardhisë false, sepse besimtarët e vërtetë me siguri e dinë se gjykimi fillon nga shtëpia e Perëndisë, dhe ata, pasi që ata janë me frikë Perëndie, gjykojnë veten e tyre edhe pse ata nuk janë në gjyq.

Pra, pse Perëndia i quajnë këto kisha, kisha e Tij edhe pse ata janë hardhia false? E vërteta është se ata janë të krishterë. Por të krishterët janë në Shpirt. Ata janë trupi i të krishterëve. Ata janë duke marur emrin kot. Marku 7, 7: "Më kot më nderojnë, duke mësuar doktrina që janë urdhërime nga njerëzit." Por ata me të vërtetë janë të krishterë për çfarë tjetër mund të jenë ata? Muslimani është musliman. Kjo është feja e tij pa marrë parasysh se si ai jeton, sepse ai pajtohet në teori për atë që mëson Kuranin.

Në të njëjtën mënyrë, një i krishterë është një i krishterë derisa të pajtohet me faktin se Jezusi është Biri i Perëndisë, i lindur nga një virgjëreshë, u kryqëzua dhe vdiq dhe u ringjall, se Ai është Shpëtimtari i njerëzimit, etj. (Në fakt, në moshën Laodiceane do të jenë ata që e quajnë veten të krishterë, sepse ata pajtohen me vlerat e mrekullueshme të Jezusit, ndërsa ju mbajni të drejtën për të mohuar hyjninë e Tij. Shkencëtarët e krishterë kanë bërë që të jenë aq të mirë sikurse edhe turmat që predikojnë Ungjillin Shoqëror. Në të ashtuquajturin kishë që i takon krishterëve. Por ai nuk është besimtar i vertetë me shpirt. Një besimtar i tillë është ai i cili është i pagëzuar në trupin e Krishtit, dhe vetëm Ai është anëtar krishter. Megjithatë, në mënyrë të Perëndisë që egjra rritet në grurë dhe nuk duhet të çrrënjosen kurrë më. Ky është urdhëri i Perëndisë. Ditën e tyre për të detyruar dhe djegur po vjen, por jo ende.

Prandaj, Shpirti flet në këtë grup të trazuar. Në një dorë vlerëson, dhe në tjetrën ndëshkon. Ai tha se ajo që është e drejtë me besimtarin e vërtetë. Tani paralajmëron se çfarë hardhia e rreme duhet të bëjë nëse ai dëshiron të qëndrojë justifikuar përpara Zotit.

KJO GRUA JEZABELA

Apostulli Jakob na tregoi drejtimin që shkon në mëkat.

Jakobi.1, 14 - 15:

"Por secili tundohet nga lakmija e vet, dhe i mashtruar nga institucionet. Pastaj lakmia, mbeti shtatzënë, plagë për mëkat, dhe mëkati, kur kjo ka ndodhur, duke sjellë vdekjen."

Pra, kjo është një foto e saktë se çfarë po ndodh në epokat e kishës. Ashtu si mëkati ka filluar në asgjë, kështu që vdekja e kishës ka filluar me gjëra të thjeshta, vepra pak të perceptuara të Nikolaitëve. Nga veprat shkoi në një doktrinë. Nga doktrina e pat

përqafuar fuqinë e shtetit dhe futjen e paganizmit. Tani, në këtë epokë të shkuar profetesha e vet udhëton më tej derisa ajo gjeti liqenin e zjarrit, sepse kjo është pikërisht ku ata do të përfundojnë në vdekjen e dytë.

Pra, të gjithë britmat e Perëndisë ndaj kësaj epoke e katërt është në akuzat e tij të kësaj profete Jezebelit. Dhe për të kuptuar saktësisht se pse Ai kishte aq shumë akuza, ne do të duhet të shikoni për historinë e saj në Bibël, kur ju të gjeni atë që ajo e bëri atje, ne do të dimë se çfarë po ndodh në këtë kohë.

Gjëja e parë dhe shumë e rëndësishme që ne të mësojnë në lidhje me Jezebelën është se ajo nuk është një bijë e Abrahamit, as nuk është bërë pranimi i saj nga fiset e hyrjes shpirtërore të Izraelit sepse ajo ishte Rute Shimrithit. Jo, jo në të gjitha. Kjo grua ishte e bija e Ethbaalit, mbretit të Sidonit (1 Mbretërve 16, 31) i cili ishte prift Ashtartin. Ai u pasua në fron duke vrarë parardhësin e tij Pheles. Prandaj, ne e shohim menjëherë se ajo ishte e bija e vrasësit. (Kjo sigurisht na kujton Kainin.) Dhe mënyra që ajo u bë një pjesë e Izraelit nuk ishte përmes kanaleve shpirtërore që Perëndia ka vendosur të hyjë te johebrenjtë, por ajo hyri me një martesë me Ashabin, mbreti i dhjetë fiseve të Izraelit. Pra, ky unitet, siç e kemi parë, kjo nuk ishte unitet shpirtëror, ajo ishte unitet politik. Dhe kështu që kjo grua që ishte zhytur në idhujtari nuk kishte dëshirë më të vogël për t'u bërë përhapës i të vetmin Perëndi të vërtetë, por erdhi për të hapur e shpalli qëllimin e saj që të frenojnë Izraelin nga Zoti.

Por Izraeli (dhjetë fiset), por ai e dinte se çfarë ishin për të festuar viçat e artë, por deri tani nuk i janë shitur idhujtarisë sepse Perëndia feston dhe të njohur ligjin e Moisiut. Por nga koha e martesës së tij me Jezebel Ahabovog idhujtarisë i është avancuar në një mënyrë shkatërruese. Pastaj kur kjo grua u bë një priftëreshë në tempujt, se ajo pat ngritur për të Astarte (Venus) dhe Baal (zot dielli) Izraeli erdhi në pikën e krizës së jetës së saj.

Me këtë në mendje, ne tani mund të fillojmë të hulumtojmë atë që Fryma e Perëndisë të ekspozuara në këtë epokë Tijatire. Këtu aji.

Ashabi u martua me Jezebelën dhe ai e bëri atë si një manovër politike për të forcuar mbretërinë e tij dhe të bëjë atë të sigurt. Kjo është pikërisht ajo që bëri kisha, kur ajo u martua me Konstandinit. Të dyja janë të bashkuar për arsye politike, edhe pse ata do të shtonin kontakt shpirtëror. Pra, askush nuk mund të më bindë se Kostandini ishte i krishterë. Ai ishte një pagan me atë që dukej si dekorime të krishterë. Ai pat pikturuar kryqe të bardhë mbi mburojat e ushtarëve. Ai ishte themeluesi i Rendit të Kolumbus. Ai vuri një kryq në zilen e kullës. Sofia ka filluar kohën e traditës.

Kjo ishte ideja Kostandini për ti mbledhur të gjithë: johebrenjtë, të ashtuquajturit të krishterë dhe të krishterët e vërtetë. Për mua shkurtimisht dukej sikur ajo do të dështojë për shkak se besimtarët e vërtetë erdhën për të parë nëse ai mund të jetë mbështetur te ata që janë larguar nga Fjala. Kur e panë se nuk mund të kthehen në të vërtetën, ata ishin të detyruar për të shpëtuar nga trupi politik. Pastaj, kur ata e bëjnë këtë,janë të quajtur heretikë dhe do të jenë persekutuar.

Më lejoni të them këtu se ne kemi të njëjtën gjë që po ndodh tani. Të gjithë njerëzit të mblidhen. Shkrimi i një Bibël që do të përshtatet të gjithëve, qoftë hebre, katolik apo protestant. Ata kanë formuar vetë Këshillin e Nikeas, por ata e quajnë atë Këshilli Ekumenik. Dhe ju e dini çfarë luftojnë të gjitha këto organizata? Ata luftuar Pentekostalët e vërtetë. Unë nuk do të thotë organizatë e quajtur Pentekostale. Unë do të thotë që ata janë Pentekostal sepse janë plot me Frymën e Shenjtë dhe në mes tyre janë dhurata e shenjtë, sepse ecin në të vërtetën.

Kur Ashabi u martua me Jezebelën për arsye politike e shiti parëbirninë e tij. Iu bashkua organizimit dhe ka shitur parëbirninë tënde, vëlla, unë dua që ju të besoni apo jo. Çdo grup Protestant që ndonjëherë doli dhe pastaj u kthyen e shiti parëbirninë e tij, dhe kur keni shitur parëbirninë , ju jeni vetëm si Esau - ju mund të qani dhe të pendoheni të gjithë, por kjo nuk do të ju bëj ndonjë të mirë. Ka vetëm një gjë që ju mund të bëni, dhe se është: "U largua prej saj, popullin tim dhe të ndaluar duke qenë pjesa e tij nga mëkatet!" Pra, nëse ju nuk mendoni se unë jam i drejtë, vetëm përgjigjem në këtë një pyetje: A mund të më jepni ndonjë njeri i gjallë i cili thotë në cilën kishë ose që është lëvizja e Perëndisë ka pasur ndonjëherë zgjim dhe u kthye pasi ajo hyri në organizatë dhe u bë një emërtim i saj? Lexoni historinë tuaj. Nuk mund të gjeni një të tillë - as edhe një të vetme.

Ishte ora e mesnatës për Izraelin, kur ai u bashkua me botën dhe u largua për interse

politike. Ishte ora mesnatë në Nikejë, kur kisha e bëri të njëjtën gjë. Mesnata është koha kur tani kisha ishte mbledhur.

Pra, kur Ashabi u martua me Jezebelën ai e lejoi atë për të marrë paratë e shtetit dhe për të ngritur dy tempuj të mëdhej për të festuar, pra, Ashtorethin dhe Baal. Ai që ishte ngritur për nder të Baalit ishte mjaft i madhe që të gjithë Izraeli ka festuar. Kur Konstandini dhe kisha u martuan ai i dha ndërtesat e kishës dhe ngriti altarë dhe imazhet, dhe pat organizuar hierarkinë që tashmë ishte zhvilluar.

Kur Jezebeli e mori pas pushtetin, pat imponuar fenë e tyre njerëzve dhe vrau profetët dhe priftërinjtë e Zotit. Ajo ka bërë aq të keqe se Elia, lajmëtari i kohës së tij, mendonin se ai ishte një lajm, por Perëndia kishte një tjetër 7000 besimtarë, të cilat nuk janë përkul përpara Baalit. Dhe tani atje në mesin e atyre emërtimet e baptistëve, metodistëve, presbiterianët, etj. ka disa që do të dalin dhe të kthehen te Perëndia. Unë dua që ju të dini se unë nuk jam tani dhe kurrë nuk kamë qenë kundër popullit. Emërtimi është ky - sistemi i organizimit kundër të cilit jam. Unë duhet të jemë kundër tij, sepse Perëndia e urren.

Le tani të ndalemi këtu një moment për të përsëritur atë që thuhet në lidhje me festimet në Tiatirë. Unë i thashë se ata adhuronin Apollonin (i cili ishte zot dielli) së bashku me perandorin. Pra, kjo është se Apolloni ishte quajtur "frenues i së keqes". Ai u festua nga njerëzit e këqij. I bekoi dhe ishte zot i tyre i vërtetë. Ajo u ndje që mësonte njerëzit. Ai ishte duke shpjeguar festimet dhe ritualet e tempullit, duke i shërbyer perëndive, për sakrificat dhe vdekjen dhe jetën pas vdekjes. Mënyrën se si ai e bëri këtë ishte përmes një profeteshe e cili u ul në karrigen trekëmbëshe. O! A e shihni këtë? Këtu është se profetesha e quajtur Jezebela dhe ajo mëson njerëzit. Dhe e saj ishin institutet e mësimit me shërbëtorë të Perëndisë dhe i çon ata në rrugën e kurvërimit. Kështu, prostitucioni do të thotë "përlëvduar idhujt". Kjo është pikërisht ajo që ishte kuptimi i saj shpirtëror. Ajo është unitet i paligjshëm. Bashkimi Ashabit dhe uniteti Konstantin, të dyja ishin të paligjshme. Të dy kurvëruan shpirtërisht. Çdo amoralitet do të përfundojnë në liqenin e zjarrit. Perëndia tha kështu.

Kështu, mësimet e Kishës Katolike (kisha është një grua, ajo është një grua) mohon Fjalën e Perëndisë. Papa, i cili është fjalë për fjalë, Apollon në një version modern i ka mësuar njerëzit për të ardhur së bashku dhe festuar idhujtarinë. Kisha Romake është bërë tashmë një profete false për njerëzit, sepse Fjala e Zotit, morur nga populli dhe duke pasur parasysh idetë e veta në lidhje me atë që përbën faljen e mëkateve, e cila sjell bekime hyjnore, dhe priftërit kanë shkuar aq larg sa për të thënë kategorikisht se ata kanë fuqi jo vetëm në jetën por edhe në vdekje. Mësojmë se ka një purgator, por ajo nuk mund të gjejë Fjalët. Kjo do t'ju mësojë lutjet nga purgatorët dhe do të jenë të importuara në qiell. I tërë sistemi, i cili është i bazuar në mësimin e tij është i rremë. Nuk shtrihen në themel të sigurt të shpalljes së Zotit, në Fjalën e Tij, por shtrihet në një themel, rërë e pavërtetave të liga.

Kisha shkoi drejtë nga organizata për të emërtuar dhe kështu për një mësim të rremë. Kjo është e drejtë. Katolikët nuk besojnë se Perëndia është në Fjalën e Tij. Jo, jo në të gjitha. Ata besojnë se ata duhet të pendohen dhe të kthehen, por ata thonë se Zoti është në kishën e Tij. Për të bërë Biblën histori e Kishës Katolike. Kjo nuk është kështu. Shih se çfarë ata kanë bërë vetëm me pagëzimin e ujit. Ulja e Pagëzimit atë nga të qenit të krishterë dhe e bëri atë një titull pagan të pagëzimit.

Më lejoni t'ju tregoj për përvojën që unë ndonjëherë e kisha me një prift katolik. Vajza ishte dërguar për t'u pagëzuar për tu bërë një katolike, kështu prifti donte mua për të më shqyrtuar atë. Ai më pyeti se çfarë kishte pagëzuar. Unë i thashë atij se unë jam pagëzuar me pagëzimin e krishterë, e cila është për të njohuri tim Atin i vetmi që ekziston. U zhyta në ujë në emër të Zotit Jezus Krisht. Prifti u shpreh se ajo nganjëherë dukej në Kishën Katolike. Unë menjëherë e pyeta, kur Kisha Katolike e bëri sepse kam lexuar historinë e saj dhe unë nuk mund të gjej atë që ai tha. Ai më tha se ajo është në Bibël dhe se Jezusi kishte organizuar Kishën Katolike. E pyeta nëse ai mendonte se ishte me të vërtetë Pjetri papa i parë. Kategorikisht tha se Pjetri ishte Papa i parë. E pyeta nëse ai po thoshte meshën në latinisht, në mënyrë për të siguruar që ato janë të sakta dhe se kurrë nuk do të ndryshojë. Ai tha se kjo është e vërtetë. I thashë atij se unë janë larguar larg nga ajo që ata kishin në fillim, i dhashë të dinë se nëse Kisha Katolike me të vërtetë besonin librin e Veprave, atëherë unë jam një modës së vjetër katolik. Ai më tha se Bibla është dëshmia e Kishës Katolike dhe se Perëndia është në kishë. Unë nuk u pajtova me të, sepse Perëndia është në Fjalën e Tij.

Qoftë Perëndia i vërtetë dhe çdo njeri gënjeshtar. Nëse ju merrni larg ose shtoni atë Libër, Perëndia ka premtuar se Ai do të shtojë të keqe për ata që kanë shtuar dhe për të marrë larg pjesën e tyre të librin e jetës, nëse ata guxojnë të marrë atë. Zbulesa. 22, 18 - 19.

Më lejoni të tregoj se si Kisha Katolike Romake beson se Perëndia është në kishën në vend të Fjalës. Ja një fragment nga ditari i Papa Gjoni 23. "Përvoja ime gjatë këtyre tre viteve si Papa që nga unë pata "në frikë dhe dridhje" e pranoi këtë shërbim nga bindja e pastër ndaj vullnetit të Zotit, që unë isha transferuar në këshillat e Kardinalëve në konklavës, dëshmon për këtë parim, dhe lidhja ime dhe arsyeja e qëndrueshme për mua që të jetë e vërtetë, besimi absolut në Zotin në të gjitha gjërat që lidhen me të tashmen, dhe qetësi të përsosur për sa i përket së ardhmes." Ky Papë pretendon se Perëndia flet nëpërmjet kishës duke zbuluar vullnetin e tij. Sa keq! Zoti është në Fjalën e tij dhe flet me Fjalën duke zbuluar vullnetin e tij. Ai gjithashtu pohoi se ai vendosi besimin absolut në fjalën e njerëzve dhe kështu të pushtuar domethënien e saj. Kjo tingëllon aq bukur, por ajo është aq e rreme. Ashtu si perversioni në kopshtin e Edenit.

Le të shkojmë tani këtu në Zbulesa. 17 dhe e sheh këtë grua, kishën, i cili jeton në profeci të rreme dhe jo në Fjalën e Perëndisë. Në vargun 1 Perëndia e quan atë lavirja e madhe. Pse është ajo një prostitutë? Sepse është në idhujtari. Ajo i mori njerëzit në të njëjtën gjë. Çfarë është shërim nga idhujtaritë? Fjala e Perëndisë. Pra, kjo grua është një prostitutë, sepse ajo u largua dhe la Fjalën. Ajo ulet mbi ujërat e mëdha, që do të thotë turma njerëzish. Kjo siguri duhet të jetë kisha e rreme, sepse kisha e Perëndisë është e vogël - pak janë ata që e gjejnë atë.

Vini re se si ajo është në sytë e Perëndisë, nuk ka rëndësi se si duket mrekulluese para njerëzve dhe se si tingëllon me ton filozofik. Ajo është shumë e dehur me amoralitetin e tyre. Pra, ajo ishte dehur me gjakun e dëshmorëve. Ashtu si Jezebela që vrau profetët dhe priftërinjtë dhe pat shkatërruar njerëzit e Perëndisë që nuk do të përkulen përpara Baalit dhe festuar atë. Dhe kjo është pikërisht ajo që ajo e bëri Kisha Katolike. Ata i vranë ata që nuk pranuan të përkuleshin sundimit katolik. Ata që donin Fjalën e Perëndisë për fjalë të njeriut u vranë, zakonisht me metoda mizore. Por kjo është kisha që është e përfshirë në vdekjen e vetëvehtes,ajo ka vdekur dhe se ajo nuk e dinte. Nuk kishte jetë, dhe kurrë nuk ndiqet nga shenja.

ËSHTË KOHA PËR T'U PENDUAR

Zbulesa. 2, 21:

"Dhe i dhashë kohë që të pendohet për kurvërinë e saj, por ajo nuk u pendua."

A e dini se kjo kishë ishte në fakt bënte më shumë dëm sesa Ashabiti? A e dini se ai u pendua dhe ecte shkurtimisht i zbutur përpara Perëndisë? Kjo nuk mund të thuhet edhe për Kishën Katolike Romake. Jo, jo në të gjitha. Ajo kurrë nuk është penduar, por ka shkatërruar me kokëfortësi çdo gjë dhe të gjithë ata që janë duke u përpjekur për të ndihmuar të pendohen. Kjo është historia. Pra, Perëndia ka vazhduar të rrisë jo vetëm lajmëtarët çdo epokë, por ai i ngriti disa ndihmëtarë të mrekullueshme për lajmëtarë. Ai i dha çdo epoke disa burra të mrekullueshëm të Perëndisë dhe ata bënë gjithçka çka mundën për ta sjellë kishën për t'u kthyer përsëri tek Perëndia. Me siguri Perëndia i dha mundësinë e saj dhe të ndihmojë për t'u penduar. A ajo ndonjëherë pendohet dhe tregoi frytet e saj për të ngrënë? Jo, kurrë. Ai kurrë nuk ka dhe nuk do të pendohet. Ajo ishte i dehur. Ajo e ka humbur sensin e saj të gjërave shpirtërore.

Pra, mos merrni hutuar dhe të fillojnë të mendojnë se Kisha e Romës është penduar për therjen e vrasjen të saj shenjtorëve, sepse përpjekjet e tyre të bashkohen me protestantët anashkaluar besimeve të tyre të kishave me besime të Protestante. Jo një herë e bëri ai kërkoi falje dhe tha se ajo ishte e gabuar për vrasjen masive që ajo e bëri. Dhe ajo nuk do të gjithashtu. Dhe pa marrë parasysh se si duket i butë dhe i dashur në këtë periudhë të caktuar kohe, ajo do të vazhdojë të rritet, sepse vrasja është vrasje në zemrën e saj të keqe dhe të papenduar.

DËNIMI I THËNË KUNDËR LAVIRES

Zbulesa. 2, 22 - 23:

"Ja, unë hedh atë në shtrat, dhe ata janë të përkushtuar së bashku kurorën me të në telashe të mëdha nëse nuk pendohen për veprat e tyre dhe fëmijët e saj do t'i vras me vdekje dhe të gjitha kishat do të njohin se unë jam Ai që i njoh mendjen dhe zemrat; dhe unë do tu jap të gjithëve sipas veprave të veta."

Çfarë? Kjo grua ka fëmijë? Një prostitutë? Nëse ky është rasti që fëmijët që i kishin ishin nga amoraliteti i tyre, ato duhet të digjen në zjarr si tha Fjala. Kjo është mjaft e vërtetë. Ky është vendi i saj për shkak se ato do të digjen me zjarr. Në fundin e liqenit të zjarrit. Por, të ndalemi dhe të mendojnë për një moment për këta fëmijë. Gruaja është ajo nga i cili vijnë fëmijët. Është e qartë se kjo grua kishte fëmijë që erdhën nga ajo, por ata bënë të njëjtën gjë ajo e bëri. Më tregoni një kishë që ndonjëherë doli nga organizimi e që nuk shkoji drejtë mbrapa në të. Nuk është një. Jo një. Luteranët dolën dhe pastaj të organizuar u kthyen drejtë mbrapa dhe sot ata janë të lidhur ngushtë me këtë lëvizje ekumenike. Metodistët kanë dalë dhe të organizohen drejtë mbrapa. Petekostalët kanë dalë dhe të organizohen drejtë mbrapa. Nuk do të jetë një tjetër të shkojnë jashtë dhe falë Zotit nuk do të organizojë mbrapa, sepse ata e dinë të vërtetën. Ky grup do të jetë nusja e ditës së fundit.

Kështu që këtu është thënë se kjo prostitutë ka fëmijë. Pra, si ajo ishte? Ata ishin vajzat, sepse ata ishin kishat ashtu si ajo. Pra, këtu është një pikë shumë interesante. Jezebela dhe Ashabi kishin një vajzë. Se vajza u martua me Jehoramin, birin e Jozafatit, dhe në 2 Mbretërve 8, 16 thotë:

"Jehorami eci në rrugën e njerkut të tij."

Kjo është martesa e cila shkoi drejt e në idhujtari. Ai paraqiti besimin hebre, kishte frikë nga Perëndia dhe adhuruan Perëndinë, por mbaroi në idhujtari. Kjo është pikërisht ajo që ne kemi bërë në të gjitha këto kisha bija, si unë dhe ju keni vurë ngjajshmërine. Ata fillojnë në të vërtetën dhe të martohen me organizatën dhe të lënë Fjalën për traditën, grupe të besimeve, etj. Tani më lejoni të merrni këtë të drejtë.

Në Hebr. 13, 7 thotë:

"Bindjuni atyre që të qeverisin, ata që ju folën Fjalën e Perëndisë."

Është kjo që na qeveris, jo njerëzit. Kështu, njeriu si një burrë që është kreu i gruas. Ai e arriti atë. Por kisha edhe një grua dhe menaxheri i saj është Fjala. Jezusi është Fjala. Nëse ajo refuzon Fjalën dhe merr çdo qeveri tjetër, ajo ishte një shkelëse e kurorës. Pra, ju lutem më jepni një kishë që nuk ka dhënë Fjalën për traditat dhe besimet fetare. Ata janë të gjithë shkelëse të kurorës - si nëna, si e bija.

Çfarë do të jetë ndëshkimi i një prostitute dhe fëmijëve të saj? E pra, nuk do të jetë i dyfishtë. Së pari, ai tha: "Unë jam duke e hedhur atë në shtrat." Në pjesën e fundit e vargut 22 ai do të jetë një shtrat me telashe apo telashe të mëdha. Kjo është pikërisht ajo që tha Jezusi në Mateu. 25, 1 - 13. Kishte dhjetë virgjëresha. Pesë nga ato ishin të mençura dhe pesë budallaçka. Pesë të mençurat e kishin vajinu (Shpirti i Shenjtë), por pesë të tjerat nuk e kishin. Kur ai ra në thirrje: "Ja, po vjen dhëndri," pesë budallaçkat kishte për të kërkar martesën, ndërsa pesë virgjëreshat e mençura hynë në martesë. Pesë që mbetën jashtë u lanë në shtrëngim të madh. Kjo është ajo që do të ndodhë me të gjithë ata që nuk do të shkojnë deri në ekstazë. Kjo është ajo që do të vijë mbi prostitutën dhe vajzat e saj. Së dyti, ajo thotë se do të vrasin atë me vdekje, ose siç thotë një përkthim i fjalëpërfjalshëm: "Le të vritet me vdekje." Kjo është një term i çuditshëm. Ne mund të themi: "Le njeriu që të ekzekutohet me varje, ose nga rryma elektrike apo ndonjë mënyrë tjetër." Por ai thotë: "Le të vritet me vdekje." Vetë vdekja është shkaku i vdekjes së tyre.

Tani unë dua që ju të shihni këtë në mënyrë të qartë kështu që unë do të marrë ilustrim tonë përsëri të bijës së Jezebelës martesës në shtëpinë e Judës dhe në këtë mënyrë duke e çuar atë drejtë në idhujtari dhe duke shkaktuar Perëndia për të ofruar Judën me vdekje. Kjo është ajo që bëri edhe Balaamin. Kështu që këtu është Jezebela me paganizmin e saj. Atje Juda duhet të ketë lavdëruar Perëndinë dhe të jetojnë nën Fjalën. Pra, Jezebela marton vajzën e saj me Joramin. Në momentin që ndodh, Joram inkurajon njerëzit që të bëhen idhujtarë. Në momentin që ka ardhur deri në këtë martesë, Juda më kishte vdekur. Ajo shkoi në vdekjen shpirtërore. Në momentin kur kisha e parë Romane u bë e organizuar, ka vdekur. Momenti kur Luteranët u bënë të organizuar, vdekja hyri dhe ata vdiqën. Fund erdhi edhe Pentekostalëve të organizuar. Fryma e lënë, edhe pse ata nuk e besojnë atë. Por ai është zhdukur. Se martesa solli vdekjen. Pastaj nuk ishte drita e njësinë e hyjnisë. Ata janë të organizuar, dhe ata vdiqën. Pastaj, pasi zjarri i Perëndisë ra mbi lumin Ohajo, në vitin 1933, bota ka zgjeruar shërimin e zgjimit, por ajo nuk erdhi me çdo organizatë. Perëndia ka rritur jashtë grupeve Pentekostale, jashtë organizatës, dhe çfarë ai do të bëjë në të ardhmen do të jetë jashtë organizatës. Perëndia nuk mund të punojnë me të vdekurit. Ajo mund

të punojnë vetëm përmes anëtarëve të gjallë. Ata anëtarë që jetojnë jashtë Babilonisë.

Kështu që ju shihni, erdhi "Vdekja" ose "Organizata" dhe kisha vdekur, apo për të shpjeguar atë, vdekja u bë një banor ku pak para vetëm jeta mbretëroi. Si Eva origjinale që solli vdekjen për njerëzimin kështu që tani organizata ka sjellë vdekjen, ky organizimin është produkt i prishjes së dyfishtë, nikolaitanismi dhe bileamizma, e cila ishte përhapur nga profetesha Jezebel. Tani Eva duhet të ishte djegur bashkë me gjarprin për veprimin e tmerrshëm. Por Adami ndërhyri shpejt duke marrë veten në mënyrë që u ruajt. Por, kur kjo fe satanike kalon rrjedhën e epokave, nuk do të jetë askush për të ndërhyrë dhe ajo do të digjet me joshësit e saj për shkak të prostitutes, dhe fëmijët e saj dhe antikrishti dhe Satani janë të gjithë që do të gjenden në liqenin e zjarrit.

Unë jam gati të arrij këtu me veten time, dhe ndoshta unë kam menduar për të mbajtur mesazhin e epokës të kaluar, por tani duket shumë e përshtatshme për të vënë sa më shumë që të merrem me organizimin dhe çfarë do të ndodhë me të. Unë dua të ju paralajmëroj.

Zbulesa. 13, 1 - 18:

"Dhe unë rrija në bregun e detit dhe pashë që nga deti ngrihet një bishë me shtatë krerë dhe dhjetë brirë e mbi brirë dhjetë kurora dhe mbi krerët emra blasfemie. Dhe bisha që pashë i ngjante një leopardi, dhe këmbët e tij si këmbët që mbajnë, dhe goja e tij, si goja e luanit. Ia dha asaj fuqinë e vet, fronin e dragonit dhe autoritet të madh. Dhe unë pashë një nga krerët e saj të plagosur për vdekje, por plaga e saj vdekjeprurëse do të shërohet dhe gjithë dheu u mrekullua pas bishës. E adhuruan dragoin që i dha autoritet bishës dhe adhuruan bishën duke thënë: ''Cili i ngjan bishës? Kush mund të luftojë me të?" Dhe iu dha atij një gojë që flet gjëra të mëdha dhe blasfemi; dhe iu dha pushtet të veprojë për dyzet e dy muaj dhe ai hapi gojën për të blasfemuar Perëndinë, për të blasfemuar emrin e tij dhe banesën e tij dhe ata që banojnë në qiell. Iu dha t'u bëjë luftë kundër shenjtorëve dhe t'i mundë. Dhe iu dha pushtet mbi çdo fis dhe gjuhë, dhe kombet do ta adhurojnë dhe gjithë ata që banojnë mbi tokë, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës së Qengjit, që ishte vrarë që nga krijimi i botës. Kushdo që ka veshë, le të dëgjojë! Kush zhytet në robëri, në robëri do të shkojë e aiqë vret me shpata, nga shpata do të vdesin! Kjo është qëndrueshmëria dhe besimi i shenjtorëve. Një kafshë tjetër që vjen nga dheu, ajo kishte dy brirë që u ngjanin atyre të qengjit, por fliste si një dragua. Të gjithë pushtetin e bishës së parë e vuri përpara tij, dhe të kryhen mbi tokë idhujtari dhe banorët e tij të adhurojnë bishën e parë, për të cilin ajo kishte plagën vdekjeprurëse dhe u shërua. Dhe kjo bën mrekulli të mëdha; madje do të bëjë që zjarr të zbresë nga qielli mbi dhe në prani të njerëzve. Ai mashtron ata që banojnë mbi tokë me shenja që i ishin dhënë për të bërë në prani të bishës, duke u thënë banorëve të dheut në disa mënyra karakterin e bishës, që kishte plagën e shpatës dhe u shërua. I është dhënë atij për të dhënë jetën për karakterin e bishës: karakterin e një kafshë për të folur, dhe t'i bëjë për të vrarë ata që nuk e adhurojnë karakterin bishës. Dhe duket se të gjithë - të vogjël dhe të mëdhej, të pasur dhe të varfër, të lirë dhe skllevër - t'u vihet një shenjë mbi dorën e tyre të djathtë ose mbi ballin e tyre, dhe se askush nuk mund të blinte ose të shiste, përveç atij që ka vulën ose emrin e bishës ose numrin e emrit të saj. Këtu është urtia: ai që ka kuptim të llogarisë numrin e bishës, sepse është numër njeriu; një numër i gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë."

Ky kapitull tregon fuqinë e Kishës Katolike Romake dhe çfarë ajo do të bëjë nëpërmjet organizimit. Mos harroni, kjo është një hardhi false. Disa që ai e quan emrin e Zotit, ai e bën këtë vetëm në një gënjeshtër. Qeveria e tij nuk është e Zotit, por i Satanait. Ai më në fund përfundon i identifikuar plotësisht me bishën. Lavirja hipur në bishë të kuqe, tregon qartë se forca e saj është e pushtetit (Satani), dhe jo nga Perëndia ynë,që vjen nga Zoti Jezu Krisht.

Në vargun e 17-të kategorikisht tregon se ajo do të fitojë kontrollë absolute mbi tregtinë tokësore, sepse askush nuk mund të blejë ose të shesë, përveç prej saj. Kjo është vërtetuar nga Zbulesa. 18 nga 9 - 17 e cila tregon përfshirjen e saj me mbretërit, princat, tregtarët, të cilat kanë të bëjnë me Romën dhe tregtinë.

Zbulesa. 13, 14 ne mësojmë se bisha përhap ndikimin e tij përmes imazhit të saj që ishte ndërtuar për të. Djaloshi i cili bëri përhapjen Këshillit Ekumenik rreth botës në të cilën gjithçka do të organizohet nga Kisha Katolike Romake për të mbledhur (ata e bëjnë edhe tani). Është krejt e mundur që ky union do të vijë me një fuqi të ndalur besimin si

komunizmi. Por që nga komunizmi si Nebukadnetsarit që është ngritur për të djegur mishin e kurvës, Roma do të tejkalohen dhe të shkatërrohet. Vini re se kudo që ajo shkoi në Kishën e Romës, e kishte ndjekur komunizmin. Ajo duhet të jetë kështu. Dhe më lejoni t'ju tërheq vërejtjen tani, nuk mendoj se komunizmi është armiku juaj i vetëm. Jo, jo në të gjitha. Kjo është Kisha Katolike gjithashtu, edhe bile më shumë.

Le të lexojmë tani Zbulesa. 13, 1 - 4 dhe në krahasim me Zbulesa. 12, 1 - 5.

Zbulesa. 13, 1 - 4:

"Atëherë pashë: një Egërsirë po dilte prej detit. Kishte dhjetë brirë e shtatë kokë. Në brirë kishte dhjetë kurorë, kurse mbi kokë një emër blasfemues. Egërsira që unë pashë i ngjante leopardit; këmbët i kishte si të ariut, kurse goja si gojë luani. Dragoi ia dha fuqinë e vet, fronin e vet dhe një forcë të madhe. Njërën ndër kokat e kishte të plagosur për vdekje, porse plaga vdekje prurëse iu shërua. Mbarë toka, e mrekulluar, e ndiqte Egërsirën, dhe të gjithë e adhuruan Dragoin që i dha Egërsirës një pushtet të tillë. E adhuruan edhe Egërsirën dhe thoshin: 'Kush është si Egërsira? Kush do të ketë guxim të luftojë kundër saj?'"

Zbulesa. 12 ,1 - 5:

"Në qiell u duk një shenjë e madhërueshme: një Grua e veshur me diell, me hënë nën këmbë, në kokë kezën me dymbëdhjetë yje! Shtatëzënë, bërtiste në mundime, në dhimbjet e lindjes. Pastaj në qiell u duk edhe një shenjë tjetër: Ja, Dragoi! I madh, i zjarrtë, me shtatë kokë e dhjetë brirë! Mbi kokë shtatë kurorë! Bishti i tij tërhiqte pas vetes një të tretën e yjeve të qiellit - dhe i rrëzoi për tokë! Dragoi zuri vend para Gruas që po lindte fëmijën që, posa të lindte fëmijën, t'ia hante. Dhe Ajo lindi fëmijën - një Djalosh - që do të sundojë të gjithë popujt me skeptër hekuri. Dhe biri i saj u rrëmbye pranë Perëndisë për fronin e tij".

Satani dhe feja e tij satanike janë në të dyja këto kafshë. Zulesa. 14 bisha që u plagos për vdekje, ose të jetë një herë, është perandoria Romake pagane që ra nën sulmet e barbarëve dhe në këtë mënyrë ka humbur fuqinë e saj të përkohshme. Por ajo u ri-fitua përsëri në Romën papnore. A e shihni këtë? Një komb që është i sunduar nga të gjithë dhe i cili u bë perandoria më e fortë e njohur ndonjëherë, është therur në fund me vdekje. Fuqia e saj është zhdukur fizikisht sa i përket menaxhimit të ushtrive dhe kështu me radhë. Por nën sundimin e Konstandinit u kthye në jetë si papa Romake në të gjithë botën dhe fuqia e saj është absolute. Ajo do të përdor mbretër dhe tregtarë dhe në fuqinë e saj vdekjeprurëse fetare dhe financiare të qeverisë, si perëndeshë e kësaj kohe të tashme. Ajo është edhe dragoi që ishte duke pritur për të gllabërojë fëmijën mashkull. Herodi u përpoq të vriste Zotin Jezus dhe dështoi. Më vonë Jezusi u kryqëzua nga ushtarët romakë, por tani ajo është duke u marrë në fron.

Dhe tani, me atë që sapo thashë, kujtojnë vizionin e Danailit. Pjesa e fundit e statujës, fuqia e fundit botërore ishte në këmbët. Kjo ishte hekuri dhe argjila. Ju shikoni, hekuri është Perandoria Romake. Por tani nuk është më hekur i pastër. Në të ai është i përzier nga balta. Megjithatë, nuk është duke koordinuar punët botërore dhe kombet demokratike dhe ato që janë më despotik. Roma është një kishë në çdo komb. Ajo është përfshirë në të gjithë këtë.

Më lejoni t'ju jap një grimë të vogël e hekurit dhe argjiles. A ju kujtohet kur Hrushovi goditi sandalen në tavolinë në Kombeve të Bashkuara? Pra, kanë qenë pesë vende lindore dhe pesë perëndimore. Hrushovi foli për Lindjen dhe Presidenti Eisenhower në emër të Perëndimit. Në rusisht, Hrushovi është balta dhe Eisenhower thotë se është hekur. Të dy udhëheqësit kryesorë të botës, këmbët dy ince, këmbë prej hekuri dhe argjile, ishin krah për krah. Ne jemi të gjithë në fund të saj.

Në vargun 4 thotë,

"Kush mund të luftojë me kafshën?"

Pra, tani ka disa emra të mëdhenj në botë. Ka disa kombe të fuqishëm, por tani Roma është komandant. Papa është në krye. Dhe fuqia e tij do të rritet. Askush nuk mund të luftojë kundër saj.

Vargu 6:

"Dhe ajo hapi gojën e vet për të blasfemuar."

(I mësuar nga doktrina me urdhërimet e njerëzve, të nxituara, të dashuruar, të kënaqësisë, të paturit e një formë të devotshmërisë, dhe fuqia e saj.) Ai blasfemoi emrin e Zotit - duke ndryshuar këtë emër për tituj të ndryshëm dhe duke refuzuar për të bërë

ndryshe.

Vargu 7:

"Iu dha t'u bëjë luftë kundër shenjtorëve."

Ndalesë - vdekja e një besimtari të vërtetë dhe të gjitha në emër të Zotit të blasfemojnë emrin e Perëndisë, siç është në Rusi, dhe për atë që bëri në fenë katolike.

Vargu 8:

"Do ta adhurojnë, të gjitha njerëzit e dheut (të gjithë emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës së Qengjit, që ishte vrarë që nga krijimi i botës)."

Falë Zotit delet nuk do të përkulen. Të gjithë do të përkulen, përveç atyre që janë të zgjedhur, që nuk janë të mashtruar. Por ata nuk do të mashtrohen, sepse ata dëgjojnë zërin e bariut dhe e ndjekin Atë.

Pra, e shihni atë që ne kemi provuar për të treguar. Kjo farë e vdekjes që ka filluar në epokën e parë - kjo farë e organizimit përfundimisht u rrit në një pemë që banon në çdo shtëpi të ndyrë. Pavarësisht nga pretendimet e saj se ajo ishte donator i gjallë, kjo është vdekja e donatorëve. Fryti i saj është VDEKJA. Ata që janë aktorët e saj janë të vdekur. Ky sistem i fuqishëm kishës në botë është që të mashtrojë botën se në të është shpëtimi fizik dhe shpirtëror duke mashtruar shpëtimin dhe shkatërron turmat. Por jo vetëm se ajo është personifikimi i vdekjes, por kjo do të jetë vetëm një krijesë i vdekur kufomë që ekzekutohet me vdekje që është liqeni i zjarrit. Oh, në mënyrë që njerëzit e dinë se çfarë do të jetë fundi i tyre, ju qëndroni në të. "Dha nga ajo, sepse duhet të vdesim?"

VËREJTJA E FUNDIT

Zbulesa. 2, 23:

"Dhe fëmijët e saj do t'i vras me vdekje dhe të gjitha kishat do të njohin se unë jam ai që heton mendjet dhe zemrat; dhe unë do t'ju jap secilit sipas veprave të veta."

Perëndia shikon zemrën. Kjo nuk ka ndryshuar. As nuk do të ndonjëherë ndryshojë. Këtu, si dhe në të gjitha epokat, të dy grupet, si deklaroi shpalljen e tyre nga Perëndia dhe marrëdhënien e tyre me Perëndinë.

"Megjithatë, themeli i fortë i Perëndisë qëndron, dhe ka këtë vulë: 'Zoti i njeh ata që janë të Tij.'"

Timoteu. 2, 19.

"Zoti heton veshkët."

Fjala "eksplorojnë" do të thotë për të "ndjekur" ose "ndjekin". Perëndia gjen mendimet tona (frenat). Ai e di se çfarë është në zemrat tona. Sheh veprat tona, të cilat janë pa dyshim një manifestim i asaj që gjendet brenda nesh. Vjen nga zemra apo nga drejtësia apo ligësia. Motivet tona, tonat qëllime - të gjithë janë Atij të njohura duke shikuar çdo vepër. Dhe çdo veprim, çdo fjalë do të merret në gjykatë, kur ajo vuri një llogari për jetën tonë. Para hardhisë së rreme nuk ka qenë frika nga Perëndia, dhe ata atë mosfigë do ta paguajnë shtrenjtë. Të gjithë ata që janë të emëruar me emrin e tij të gjallë në mënyrë që ajo u ka hije shenjtorëve. Ne mund të mashtrojë njerëzit, por ne kurrë nuk do të mund ta mashtrojmë Zotin.

PREMTIMI NË ATO DITË TË ERRËTA

Zbulesa. 2, 24 - 25:

"Për ju, pra, dhe pjesa tjetër në Tiatirë që nuk kanë këtë doktrinë, dhe të cilat nuk kanë njohur thellësirat e Satanit, siç njihen tashmë, Unë them: A nuk e vënë një barrë mbi ju, por - çfarë ju duhet, të mbajëni deri sa të kemi ardhur."

Tani, para se të hyjë në premtimin më lejoni të tregoj edhe një herë se kisha, siç tha Shpirti në këtë libër, ka dy hardhia degët e së cilës përbëjnë frutin.

"Për ju, pra, dhe pjesa tjetër në Tiatirë që nuk kanë këtë doktrinë të thënë."

Ja kjo është. Ai thotë se të dy grupet. Një mban këtë doktrinë, tjetri jo më shumë. Nuk janë, të shpërndara në të gjithë kombin me doktrinën që kundërshton njëri-tjetrin. Njëra është nga Perëndia dhe e njeh thellësitë e tij dhe tjetri i Satanit dhe e di thellësirat e Satanit.

"Mos e vënë mbi ju barrë tjetër."

Fjala për barrë është peshë apo presion. Shtypja e epokave të errëta ishte ose të binden apo të jetë i vdekur. Dhurata ose vdesin. Ajo ishte inkuizicioni, fuqia e

perandorisë, i mbështetur në festët satanike. Organizimi ose të paguajnë me jetën e tij. Çdo epokë ka pasur presione të saj. Për shembull, barra e madhe e epokës së fundit është presioni i pasurisë, jetesës së lehtë dhe tensione nervore në një epokë të ndërlikuar ku ne do të jetojmë të papërshtatshëm. Duket se kjo është epoka e katërt e cila kishte përcaktuar qartë këtë barrë. Kjo ishte për të përfillur Romën, mbrojti Fjalën edhe në vdekje.

"Ata nuk i kanë njohur thellësirat e Satanit."

Duket se komentuesit e kanë harruar këtë varg, sepse ata nuk mund të kuptojnë se çfarë doktrina apo se përvoja çfarë do të thotë me këtë frazë. Në fakt, vetëm të dini se çfarë është menduar. Le të gjetur se çfarë është për të parë thellësinë e Perëndisë, dhe e kundërta do të jetë e vërtetë për thellësinë e Satanit.

Në Efesianëve. 3, 16.

"A keni dhënë sipas pasurisë së lavdisë së vet të forcoheni me fuqi nëpërmjet Frymës të tij në njeriun e përbrendshëm, që Krishti të banojë me anë të besimit në zemrat tuaja. Në dashuri të rrënjosur dhe të themeluar që ju mund të kuptoni me të gjithë shenjtorët cila është gjërësia, dhe gjatësia, thellësia dhe lartësia, dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri - Që të mbusheni me tërë plotësinë e Perëndisë."

Pra, sipas këtyre vargjeve, kur një njeri provon thellësinë e Perëndisë në jetën e tij, është me të vërtetë një përvojë personale e Frymës së Perëndisë që banon në të, dhe mendja e tij është e ndriçuar nga urtësie dhe dituri të Perëndisë me anë të Fjalës. Por thellësia e Satanit do të jetë që ai do të përpiqet për të ju shkatërruar. Ai do të, si gjithmonë, të përpiqet të bëjë një zëvendësim për këtë të vërtetë të Perëndisë. Si do ta bëjë? Marr me vete dijen e të vërtetën e Perëndisë - të shkatërrojë Fjalën duke publikuar atë: "A Zoti të thotë me të vërtetë?" Pastaj zëvendësojë Krishtin personal në shpirtrat tanë. Kjo do të mund të inkurajojë Izraelin për të bërë të njëjtën qenie njerëzore që sundoi si mbret në vend të Perëndisë. Përvoja e ri-lindjes do të hidhet në favor të bashkimit me kishën. Në këtë epokë më ka hyrë në thellësitë e Satanit. Dhe nga që erdhi frytin e asaj thellësi prej sotonit të cilat janë gënjeshtra, vrasje dhe krime të tmerrshme.

SHPËRBLIMI

Zbulesa. 2, 26 - 29:

"Ngadhënjyesit, atij që deri në fund do t'i kryejë veprat e mia unë do t'i jap pushtet mbi paganë, dhe do të sundojë mbi ta me skeptër hekuri dhe do t'i thyejë porsi enë argjilore, ashtu sikurse edhe vetë e mora pushtetin prej Atit tim. Dhe do t'ia jap Yllin e Dritës. Kush ka veshë, le të dëgjojë çka Shpirti Shenjt u thotë kishave!"

"Ata që të fitojnë dhe duhet të ruhen deri në fund të punës sime."

Është shumë e qartë nga vërejtjet e Shpirtit në veprat që Zoti u është përpjekur për të marrë e për të parë mendimin e tij të veprave të drejta. Në të katër veprat penale të përmendura. Dhe tani ai thotë se kushdo që e mban duke bërë veprat e tij me besnikëri deri në fund, të jetë fuqia e dhënë mbi kombet dhe do të jetë një, të aftë, sundimtari i fuqishëm, pakompromis të cilët mund të përballen kaq fuqishëm me çdo situatë që edhe armiku më i dëshpëruar do të jetë thyer nëse është e nevojshme. Demonstrimin e tij të sundimit me anë të forcës do të jetë për të bijtë të vetme. Është shumë e habitshme.

Por shikoni në këtë premtim në dritën e epokës. Roma fuqishëm me ndihmën e shtetit duke përdorur mbretër dhe ushtri dhe ligjvënësit kanë thyer satirë dhe çdo gjë në horizont. Ajo ka vrarë miliona dhe miliona të uritur dhe është ende duke vrarë atë të cilët nuk do të paguajnë haraç asaj. Ajo pamëshirshëm mbretëronte. Në të vërtetë, ndërhyrja e saj në fakt është shkaktuar të bjerë, sepse kombi është i vendosur për të shkatërruar të zgjedhurit e Perëndisë. Veprat e saj janë veprat e ndyra si vrasje dhe qëndron ashtu si edhe sot. Por vijnë ditën që Zoti do të të thonë: "Çoji këta armiqtë e mi përpara meje dhe vriti!". Atëherë të drejtët do të jenë te Zoti i tyre, kur rënia e tij të drejtë do të shkaktoj zemërim në blasfemues. I drejti që vinë me të në lavdi, do të shkatërrojë ata që shkatërroi vendin e Perëndisë së shenjtë. Kjo ishte epoka e kthyer në faqe, ankth të tmerrshëm, por po vjen dita kur e vërteta do të mbizotërojë dhe që do të qëndrojë në zjarrin e saj dhe të jetë i sigurt? Vetëm të shpenguarit prej Zotit.

"Unë do t'i jap atij yllin e mëngjesit."

Sipas Zbulesës. 22, 16, dhe II Pjetrit 1, 19, Jezusi është Ylli i Mëngjesit.

"Unë jam rrënja edhe pinjolli i Davidit, Ylli i ndritshëm i mëngjesit."

"Deri në agim të ditës, dhe pa yje në dritën e mëngjesit në zemrat tuaja."

Shpirti, pra, jep premtimin për të zgjedhurit në lidhje me të, dhe pastaj të epokave që kanë për të ardhur.

Siç u tha tashmë, Jezusi e identifikon veten me këto fjalë lajmëtarëve të çdo epoke. Ata marrin prej Tij zbulesën mbi Fjalën për secilën periudhë. Ky zbulim i Fjalës së Perëndisë është zgjedhur nga bota dhe futur ato në bashkësi të plotë me Jezu Krishtin. Këto të dërguarit quhen yjet sepse ata shkëlqejnë me të huazuara apo të dritës reflektohet Biri, madje Jezusi. Ata janë quajtur yje për shkak se ata janë edhe "bartës të dritës" si 'yjet gjatë natës. Prandaj, në errësirën e mëkatit, duke e çuar dritën e Perëndisë për njerëzit e Tij.

Kjo është një epokë e errët. Kjo është veçanërisht e zymtë, sepse fjala e Zotit është e fshehur pothuajse tërësisht nga njerëzit. Njohja e Shumë të Lartit ka zhdukur pothuajse. Vdekja ka fituar një numër të madh të besimtarëve deri në radhët e tyre që janë asgjësuar. Gjëra ku te Perëndia janë në pikën e tyre më të ulët ndonjëherë dhe dukej se sotoni me siguri do të fitojë njerëzit e Perëndisë.

Nëse njerëzit duhet të premtojnë që kurrë mos ta përfshin tokën ku nuk ka natë, ajo ishtin epokat e errëta të njerëzve. Dhe për shkak Frymës u është premtuar atyre yllin e mëngjesit. Ai u tregon atyre se ata do të jenë ylli kryesor, Jezusi, që banon në dritë të paafrueshme, në mbretërinë e ardhshme të ndriçuar pranë pranisë së Tij personale. Ai përdor yjet (të dërguarë) që të bëjë shkëlqim në terr. Unë do të flas me ta ballë për ballë si pjesë me ta mbretërinë e tij.

Ylli i mëngjesit është ai që është i dukshëm kur drita e diellit fillon të shkëlqejë. Kur keni ardhur për të, diellin tonë (Jezusi) do të ketë nevojë edhe më tej nga të dërguarit, Ai do të na sjellë mesazhin e Tij të gëzimit, dhe si ai sundon mbretërinë e Tij, dhe ne jetojmë në praninë e Tij, drita e Fjalës do të bëhet shkëlqim në ditët tona të përsosura.

Çfarë tjetër mund të dëshironi përveç se vetë Jezusit? Atje madje edhe çdo gjë është Perfekte.

Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave. Amen. Po, o Zot, Perëndi, me Frymën tënde, le të dëgjojë të vërtetën tënde.

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

null

William Marrion Branham

null